

## CRÍTICA FESTIVAL DE PERALADA

# I es va fer el silenci

Ple a l'església per veure el pianista Piotr Anderszewski, convidat d'excepció del 27è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí. El jove músic va interpretar un complex programa dedicat a dues obres romàntiques: Robert Schumann i Ludwig van Beethoven, que van confirmar el pianista com un dels grans artistes del moment.

**UNES VARIACIONS DE REFERÈNCIA: LES DIABELLI PER PIOTR ANDERSZEWSKI**

Piotr Anderszewski, piano.  
Obres de Schumann i Beethoven.  
27è. Festival de Músiques de Torroella de Montgrí  
Església. 3 d'agost.

JAUME BUSQUÉ I BARCELÓ  
FOTO DE JOSEP SERENÓ

**H**i ha artistes que han sabut cultivar una imatge extramusical, que els dona bons rèdits, una imatge mediàtica per alguns, construïda sobre la base d'una simpatia personal ben dosificada, i d'una bona comunicació des de l'escena amb gestos i mirades cap al públic. Són virtuts que, naturalment, van i han d'anar acompanyades d'un exercici de l'art indiscutible.

Piotr Anderszewski és un jove pianista que no té aquests dots. I no li fan cap falta. Una mínima salutació de cortesia i pren seient davant de l'instrument. Ell, durant dues hores, captiva i atrau el públic de Torroella que emplena totalment l'església del Festival. I es fa un doble miracle: un silenci, a la bancada del públic, cada vegada més excepcional en els festivals i cicles musicals que es fan, i una audició pianística excepcional.

**LES QUALITATS**

**L'artista va desplegar un exercici de memorització admirable, que no és exigible però que dona un valor afegit a la seva interpretació; la qualificació, doncs, és altíssima i el públic, tan respectuós, va premiar l'excel·lència de l'art d'Anderszewski.**



Piotr Anderszewski en l'actuació que va oferir el 3 d'agost a l'església del Festival de Torroella.

La Gran Humoresca de Robert Schumann a mans d'Anderszewski marcava la complexitat d'un programa dedicat a dues obres romàntiques d'una notable complexitat i poc freqüents a les sales de música. El repte del pianista estava servit. I no va decebre perquè mesurà el diàleg amb sensibilitat i amb potència. *Les Variacions Diabelli* de Ludwig van Beethoven van acabar de confirmar el pianista com un dels grans artistes del moment. *Les Diabelli* és una obra de llarga durada; trenta-tres variacions expressades amb discurs poètic, ben dit i ben frasejat. L'artista va desplegar un exercici de memorització admirable, un exercici

que no és exigible però que dona un valor afegit a la seva interpretació; la qualificació, doncs, és altíssima i el públic, tan respectuós, el de Torroella, va premiar l'excel·lència de l'art de Piotr Anderszewski, que conclouïa com havia començat: una peça de Robert Schumann fora de programa per tancar el cercle romàntic del concert.

El jove polonès, aquest agost, obria a Torroella una tanda de concerts de primer nivell. Ell mateix, convidat d'excepció del festival d'enguany, donarà dos concerts acompanyat. Una opció que dona oportunitat de sentir Anderszewski amb totes les possibilitats interpretatives. ■